

**ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ
ΧΑΡΔΑΚΙΩΤΙΣΣΗΣ
ΚΥΘΡΕΑΣ**

Σὲ φίλησα τρυγία μου
πάνω στὸ μέτωπό σου
τῆς εἶδα ἓνα δάκρυ νὰ τρυῶ
ποῦ τ' ἄγιον πρόσωπό σου.

Τῆσαι τότε συλλοῦστηκα
τὴν σκλάβαν ἐκκλησία σου
τῆσαι τὸν τῆσαιρὸν ποῦ ἔρχομαι
Δέσποινα στὰ ἱερά σου.

Ἔχω σε γιὰ παριουκὴν
τῆς ἔρχομαι τῆσαι θωρῶ σε
τῆς θικιῶ μακρὰν ποῦ τὴν Τρυγιάν
ἀμμὰ παρακαλῶ σε.

Δῶσε τρυγὰ τὴν δύναμην
γιὰ νὰ ῥτη ἅγια μέρα
νὰ δῶ τὴν γαλανόλευκην
σ' ἐλεύτερην Κυθρέα.

ΛΟΥΚΑΣ ΜΑΡΑΘΕΥΤΗΣ
Χαρδακιώτισσα.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΟΥ

Κύπρος μου ὁμορφὴ
Πατρίδα ἀγαπημένη
ποῦ ἂν σὲ καταστρέψουνε
πάλι ὀλόρθη μένεις.

Κύπρος μου ὁμορφὴ γλυκειὰ
ποῦ σοῦ ἐκόψαν τὰ φτερά
ἀλλὰ σ' ἀφήσαν τὴν λαλιὰ
ποῦ εἶναι σὰν τὸ κρύσταλλο
κι' ἀκούει ἢ οἰκουμένη.

Ξαναγύρισε κοντά μας
ξαναγύρισε ξανά
νὰ γεμίσουν τὰ βουνά μας
καὶ ἡ θάλασσα πουλιὰ.

Ἦμουν Κυπριόπουλλο
κι' ὅλοι τὸ γνωρίζαν
γιατὶ ἔχω τὴν ἀνατροφή
γι' αὐτὸ τὸ ξεχωρίζαν.

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΚΥΘΡΑΙΑ

ᾠ δροσόλουστη κομόπολη!
Ποῦς θάβρει τὴν ὁμορφιά καὶ τὸ κάλλος σου;
Ποῦς θάβρει τὸν διανγὴ τρεχούμενο θησαυρὸ Σου;
Σὰν μελίτσι κρεμμύσουνα κάτω ἀπὸ τοῦ Πενταδάκτυλου τὰ πόδια.
ᾠ κόρη πεντάμορφη,
Ἰκέτης τοῦ Πενταδάκτυλου.
Τὸ πράσινο πέπλο Σου παντοτεινὰ φοροῦσες.
Ἦσουν περήφανη καὶ οὔτε κὰν καταδεχόσουν νὰ τ' ἀλλάξεις
Πολλοὶ Σὲ ζηλέψανε. Περισσότερο ἀπ' ὅλους οἱ ὄνοι τοῦ Ἀττίλα.
Σὲ πῆραν, Σὲ κουρσέψανε, Σὲ ἔκαναν κουρέλλι.
Σ' ἀλλάξανε τὸ χρῶμα οἱ ἀλλόθρησκοι.
Ποῦς ξέρει ὅμως τί γράφει τῆς μοίρας τὸ βιβλίο;
ᾠ δροσόλουστη Κυθραία!

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ
Κυθραία.